

работи, вследствие на което посъвите му изгниватъ отъ влага. Ако е работливъ, той ще канализира излишната вода и ще я използува за напояване на зеленчуците си въ време на суши.

Следователно, голѣмата суши, както и голѣмата влага, причиняватъ голѣми пакости на човѣка. Хората, на които почвата е много влажна, сѫ голѣми мечтатели. Тѣ седатъ, мечтаятъ и казватъ: Ако имаме щастие, на крака да ни дойде. Добъръ е Господъ, Той ще ни изпрати всичко, каквото ни е нужно. — Така може да говори само разумниятъ човѣкъ, който е работилъ известно време и свѣршилъ известна работа. Този човѣкъ казва: Господи, разорахъ нивата, която ми даде, посъхъ я и сега, моля Те, да изпратишъ дъждъ да я полѣе. Молбата на този работникъ ще бѫде чута, и Господъ ще изпрати дъждъ, да полѣе житото му. Който е разоралъ и посълъ нивата си добре, той ще пожъне добри плодове. Каквъто е господарътъ, такова ще бѫде и житото, и лозето му. Всѣка работа прилича на своя господаръ. Каквото човѣкъ е пипналъ съ ржката си, напълно прилича на него. Житото на разумния човѣкъ е хранително, едро, доброкачествено. Като знае това, за своите успѣхи и неуспѣхи, човѣкъ трѣбва да счита виновникъ себе си, и никого другого. Каквото е изработилъ, такива ще бѫдатъ и плодовете на неговата работа.